

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121200998
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8121200998.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobcu: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XX, XXX XX U., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primeraná finančné zadostučinenie vo výške 458,53 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29Csp/16/2021-116 zo dňa 12.07.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Žalobca sa žalobou voči žalovanému domáhal zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 458,53 €. Žalobca v konaní vedenom pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 8Csp/203/2017 sa voči žalovanému domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 16.3.2018 výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 158,53 € spolu s úrokom z omeškania; výrokom II. určil, že zmluvná podmienka uvedená v čl. I. v bode 7.1 Dohody o poskytnutí služieb uzatvorenej dňa 19.6.2015 k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je neprijateľná, výrokom III. zamietol žalobu o určenie neprijateľnosti poplatku za poskytnutie úveru a výrokom IV. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66 %. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 11.2.2020 pod sp. zn. 10Co/83/2019 potvrdil rozsudok súdu I. inštancie vo výroku, ktorým žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.3.2020.

Žalobca si predmetnou žalobou v zmysle § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. uplatnil nárok na zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia za porušenie jeho spotrebiteľských práv konštatovaných v konaní sp. zn. 8Csp/203/2017. Prvoinštančný súd nárok posúdil podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu, samotný nárok na primerané finančné zadostučinenie súd považoval za dôvodný a žalobe čiastočne vyhovel. Žalobca

svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 458,53 eur odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich práv ako spotrebiteľa. Neuviedol, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia, ako aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných, psychická záťaž a pod. Súd prvej inštancie preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 100 €. Vychádzal zo skutočnosti, že zo strany žalovaného došlo k vydaniu bezdôvodného obohatenia vo výške úhrad realizovaných nad istinu poskytnutého úveru a v porovnaní s inými prípadmi u žalobcu nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrašovaniu zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv aj na jeho psychiku či rodinný život.

O trovách konania rozhodol podľa § 255, § 262 ods. 2 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

3. Proti rozsudku vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil v súlade s § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku. Žalovaný tvrdil, že rozsudok je, pokiaľ ide o určenie výšky nároku, nepreskúmateľný a z obsahu a odôvodnenia nevyplýva, na základe akých úvah, dokázaných skutkových okolností a z nich vyvedených skutkových záverov a následného posúdenia, súd vlastne dospel k záveru o existenciu nároku na primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 €. Ak žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a ani neboli v konaní preukázané, potom súd prvej inštancie nemal vyhovieť žalobe ani len v časti zodpovedajúcej sume 1 €. Žalovaný namietal, že žalobca je povinný uviesť skutočnosti, ktoré odôvodňujú ním uplatňovaný nárok. Z § 296 v spojení s § 291 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyplýva, že žalobca tak mal spraviť pri podaní žaloby. V podanej žalobe sa však žiadne skutočnosti, ktoré odôvodňujú a preukazujú sumu primeraného finančného zadosťučinenia neuvádzali. V zmysle ustanovení súd nebol oprávnený nedostatok žaloby nahradzovať vlastnou činnosťou alebo úvahou. Žalovaný poukázal, že okrem podanej žaloby žalobca podal aj inú žalobu o zaplatenie finančného zadosťučinenia. Súd prvej inštancie hodnotil skutočnosť len z pohľadu, čo je základom pre uplatňovanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie v tom - ktorom konaní. Žalovaný však namietal, že vzhľadom na neexistenciu osobitných okolností pre samotné uplatňovanie primeraných finančných zadosťučinení v niekoľkých konaniach je podanie žaloby v tejto veci výkonom práva odporujúcim účelu súdneho konania a tiež § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. a preto postupom, ktorý je vecne neobhájiteľný a dôvodne je ho možné považovať za zneužitie práva. V prejednávanej veci ale žalobca od počiatku neuvádzal žiadne konkrétne skutočnosti, na základe ktorých sa mohol oprávnenne domnievať o danosti nároku vo výške žalovanému sumy. Takýto postup potom vedie k tomu, že žalobca nemá žiadnu procesnú zodpovednosť za to, aké skutočnosti v žalobe uvedie a preukáže. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec na nové konanie. Uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu, ktoré pozostávali zo súdneho poplatku za odvolanie a z trov právneho zastúpenia.

4. Žalobca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a nasl., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contratio, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je v napadnutom rozsahu vecne správne.

6. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobcu vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Základ nároku je nesporný. Žalobcovi podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. primerané finančné zadosťučinenie patrí, pretože v súlade s § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. si úspešne žalobca uplatnil ako spotrebiteľ voči žalovanému ako dodávateľovi v konaní pod sp. zn. 8Csp 203/2017 porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v zák. č. 129/2010 Z.z. v spojení s § 52 a nasl. OZ.

Spornou je otázka výšky tohto nároku.

Výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Kým zodpovednosť žalovaného bola nesporne preukázaná, žalobca je povinný preukázať súdu všetky okolnosti odôvodňujúce výšku uplatneného nároku. V žalobe ako dôvod nároku na primerané finančné zadosťučinenie odôvodnil len, svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie práv ako spotrebiteľa. Svoj nárok čo do výšky ani pred prvoinštančným súdom na pojednávaní bližšie nešpecifikoval. Súd prvej inštancie sa náležite vyrovnal s otázkou určenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel v časti sumy 100 € a vo zvyšku žalobu zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Jedným z kritérií pre posúdenie rozsahu nároku na primerané finančné zadosťučinenie je intenzita porušenia práva žalobcu konaním žalovaného. Súd zohľadnil konštatované viacnásobné porušenie spotrebiteľských práv žalobcu, ale aj skutočnosť, že žalovaný získané bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydal a voči spotrebiteľovi nepoužíval vyhružky či zastráňovanie. Uvedená suma 100 eur kompenzuje vzniknutú nemajetkovú ujmu žalobcovi. Okolnosť, že žalobca bol úspešný v iných konaniach ako spotrebiteľ pri ochrane svojich spotrebiteľských práv nemá vplyv na to, že by si v tomto konaní nemohol uplatňovať samostatne nárok podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Pokiaľ sa tak žalobca rozhodne, nárok mu patrí za každé úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti podľa zák. č. 250/2007 Z.z. Za týchto okolností odvolací súd považuje finančné zadosťučinenie v sume 100 € za primerané, zodpovedajúce špecifikám daného prípadu.

7. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

8. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, tomuto však žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, čo je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.